

ŘK. FARNOST KŘTINY - KOSTELY: KŘTINY, BUKOVINKA, BŘEZINA
POŘAD BOHOSLUŽEB 15. - 22. 1. 2017 - dá-li Pán Bůh (Jak 4,15)

Neděle 15.1. - 2. v mezidobí, sv. Pavla Poustevníka se liturgicky neslaví, Alice; Babice v 10:45 - o Lubomír
7:30 KŘTINY - za rodinu Zedníčkovu a živou a + přízeň - o Lubomír
10:30 KŘTINY - za farníky (za svěřený lid Boží) z 15/1 2017 - o Jan
9:00 BUKOVINKA - za živou a zemřelou rodinu Ondráčkovu a Grecovu a na poděkování - o Lubomír
9:00 BŘEZINA - za Josefa Tesaře, rodiče a živou rodinu - o Jan
13:00 KŘTINY – křest Nely Železné ze Šlapanic - o Jan
16:00 KŘTINY - koncert naší Kantily

Pondělí 16.1. - v církJ.kalendáři je památka sv. Marcela I., podle občanského kalendáře má jmeniny Ctirad
7:30 KŘTINY - za rod. Jandourkovu - o Jan
15:00 KŘTINY - pohřeb Jana Packy - o Jan
18:15 MODLITBY MATEK

Úterý 17.1. - sv. Antonína Velikého, Drahoslav
7:30 KŘTINY - za rod. Jandourkovu - o Jan

Středa 18.1. - Panny Marie, Matky jednoty křesťanů, Vladislav
7:30 KŘTINY – za jednotu – o Jan, Babice 17:00 h - o Lubomír

Čtvrtek 19.1. - sv. Maria a Marty a jejich synů, Doubravka
7:30 KŘTINY- za poutníky - o Jan
10:00 SANTINI - za poutníky - o Lubomír
17:00 BUKOVINKA - za - o Lubomír

Pátek 20.1. - sv. Fabiána a **Šebestiána**, Ilona - ve farní knihovně 19:00h. III. přednáška o Santinim
7:30 KŘTINY - za poutníky - o Jan
18:00 KŘTINY - za poutníky - o Lubomír,

Sobota 21.1. - sv. Anežky Římské, Běla
7:30 KŘTINY- za poutníky - o Jan, o Lubomír

Neděle 22.1. - 3. v mezidobí, sv. Vincence, Slavomír
7:30 KŘTINY - na poděkování za 61 let života - o Jan
10:30 KŘTINY - za farníky – 22/1 – o Jan
9:00 BUKOVINKA za - o Lubomír (a Babice v 10:45h)
9:00 BŘEZINA - za rodiče Holíkovy a živou a + rodinu - o Jan
15:00 JEDOVNICE – KULTURNÍ DŮM - Boskiáda – poučné i zábavné odpoledne před svátkem Dona Boska, hlavní bod: přednáška o mobilech a dětech, počítačích i dospělých

OHLÁŠKY 15.1.:

ČÍST VŠUDE:

- 1 **Dnes je koncert** – naše Kantila zpívá v 16 hodin, vstupné dobrovolné
- 2 Svátky v týdnu: ve středu Panny Marie, Matky jednoty křesťanů, v pátek sv. Fabiána a Šebestiána, jehož socha se opravuje, v sobotu sv. Anežky.
- 3 Zítra je pohřeb Jana Packy v 15h. Odpočnutí věčné ..., v pátek je třetí přednáška o Santinim ve farní knihovně v 19 h. a za týden v neděli odpoledne je zajímavé pásmo v kulturním domě v Jedovnicích.
- 4 Příští neděle je třetí v mezidobí.

ČÍST JEN VE KŘTINÁCH:

5 **Mše svaté** jsou každý den v 7:30, v pátek i v 18 hodin. Za týden v 7:30 na poděkování za 61 let života a v 10:30 za farníky.

JEN V BŘEZINĚ: Ve středu mše svatá není, příští neděli v 9 hodin za rodiče Holíkovy a živou a + rodinu

JEN V BUKOVINCE: Ve čtvrtek je mše svatá v 5 hodin večer za, a příští neděli v 9 hodin za

ČÍST až v klidu doma: Skončil rok milosrdenství, ale my si dnes připomeneme 2. ze 7 skutků duchovního milosrdenství: **Poučovat nevědomé**

I.) Nejprve si poslechneme Slovo Boží: Čtení ze svatého evangelia podle Matouše (23,8-12)

II.) Následuje vlnitý příběh ze strany 3 - Tři králové, o tom, jak tatínek poučil svou nevědomou dcerušku v zemi, kde se malým dětem říká, že na Štědrý večer nosí dárky pod stromeček tři králové, i když ti, kdo Ježíškovi přinesli zlato, kadidlo a myrhu, byli mudrci a přišli do Betléma až o pár dní později.

Sotva se tatínek vrátil z práce, posadil se a tak jako každý den se chtěl vyptat dcerky, jak proběhl den ve škole. Ta se ho však potichu, jakoby se strachem, zeptala: „Tati...“ „Copak, dceruško, co se stalo?“ „Víš, chci..., abys mi řekl pravdu.“ „Samozřejmě, vždycky ti říkám pravdu,“ odpověděl poněkud překvapený otec. „No, víš...,“ zakoktala dívka. „Jen mi to řekni, holčičko.“

„Tati, existují tři králové?“ Blančina tatínek se odmlčel, podíval se na manželku ve snaze zjistit důvod této otázky, ale jedinou odpovědí mu byl stejně překvapený výraz jeho ženy. „Holky říkají, že tři králové neexistují, že to jsou to rodiče. Je to pravda?“ Blančina otázka přiměla otce, aby se na ni zadíval. Polkl a zeptal se: „A ty, dceruško, čemu věříš?“ „Tati, já nevím..., věřím i nevěřím. Myslím si, že existují, protože ty mi nelžeš, ale když ty kamarádky říkají něco jiného.“ „Podívej, jsou to opravdu rodiče, kdo dává dárky, ale...“ „Tak je to skutečně pravda!“ zarazila ho dívka a v očích se jí zaleskly slzy. „Lhal jsi mi!“ „Ale ne, nikdy jsem ti nelhal, protože tři králové existují,“ odpověděl otec a vzal Blančinu tvář do dlaní. „Posaď se, Blaničko, a poslechni si příběh, který ti budu vyprávět, protože nastal čas, kdy jej můžeš pochopit,“ pravil otec a pak Blance naznačil, aby si sedla na židli vedle něho. Blanka se posadila mezi rodiče a dychtivě očekávala vysvětlení, které by ji vyvedlo z pochybností. Tatínek se pustil do vyprávění o třech králich, které pokládal za pravdivé.

Když se Ježíšek narodil, tři králové z východu, kteří šli za velkou hvězdou, přistoupili k jesličkám, aby se mu poklonili. Na důkaz lásky a obdivu mu přinesli dárky a děťátko se zdálo tak spokojené a šťastné, že Melichar, nejstarší z nich, řekl: „To je ale krásný pohled na tak šťastné děťátko! Všem dětem bychom měli nosit dárky a radovat se z jejich štěstí.“ „Ano, zcela určitě!“ vykřikl Kašpar. „To je výborný nápad, ale bude těžké to uskutečnit. Nedokážeme přinést dárky milionům dětí na celém světě.“

Třetí z nich jménem Baltazar naslouchal svým druhům a s úsměvem dodal: „Je pravda, že by to bylo úžasné, ale Kašpar má pravdu. I když jsme králové, jsme přece jen starci a stálo by nás mnoho sil projít celým světem a rozdávat dárky všem dětem. Ale bylo by to nádherné.“ Tři králové zesmutněli, když si uvědomili, že své přání nebudou moci uskutečnit. A Ježíšek, který je z kolébky pozorně poslouchal, se usmál a v jesličkách zazněl Boží hlas: „Jste moc hodní, milí králové, a za vaše dárky vám děkuji. Pomůžu vám splnit vaše krásné přání. Řekněte mi, co potřebujete, abyste všem dětem mohli přinést dárky?“ „Ach, Pane!“ odpověděli tři králové a pokleklí. Potřebovali bychom miliony a miliony pážat, snad pro každé dítě jedno, kteří by ve stejnou dobu mohli do každého domu přinést naše dárky. Ale tolik pážat mít nemůžeme, vždyť jich tolik neexistuje.“ „S tím si nedělejte starosti,“ řekl Boží Syn. „Pro každé dítě na světě vám nedám jedno, nýbrž hned dvě.“ „To zní skvěle! Ale jak je to možné udělat?“ zeptali se s obdivem překvapení králové. „Nemyslíte, že pážata, která by se pro tento úkol hodila, by měla děti velmi milovat?“ otázal se Boží Syn. „Jistě, zcela bez pochyb,“ souhlasili králové. „A je také pravda, že by pážata měla velmi dobře znát dětská přání?“ „Samozřejmě. To bychom od pážat vyžadovali,“ pravili králové s rostoucím nadšením. „A tak mi, milí králové, řekněte: má snad někdo děti víc rád než jejich vlastní rodiče a zná je snad někdo lépe než oni?“ Tři králové se na sebe souhlasně zadívali, neboť Boží plán začínali chápat. A v tom se znovu ozval Boží hlas: „Jelikož je to tedy vaše přání, přikazuji, aby na památku dnešní chvíle a jménem tří králů z východu všechny děti na světě dostávaly na Vánoce dárky, a to od rodičů, kteří se promění v pážata a vaším jménem budou dětem rozdávat dárky. Zároveň žádám, aby u dětí, dokud jsou malé, předávání dárků probíhalo jako od samotných třech králů. A teprve až děti vyrostou a pochopí, o čem se jedná, jim rodiče vysvětlí tento příběh a od té chvíle budou také děti na Vánoce dávat rodičům dárky na důkaz své lásky. A až budou všichni stát u jesliček, budou si připomínat, že za své štěstí vděčí třem králům.“

Když tatínek domluvil, Blanka vstala, políbila oba rodiče a řekla: „Teď už, tati, všemu rozumím. A jsem moc ráda, že vím, že mě máte rádi a že jste mi nelhali.“ Potom běžela do pokojíku a vrátila se s pokladničkou v ruce a se slovy: „Nevím, jestli budu mít dost peněz na dárky, ale příští rok nějaké našetřím.“ A když se potom všichni objali z nebe je spokojeně pozorovali tři králové. Proto všechny děti, které v té zemi očekávají dárky od tří králů, důvěřují rodičům, že se tak stane.

II.a) Doplněk: Ve většině zemí nosí dárky svatý Mikuláš, velký Divovůrce. Řecky je to Nikolas, proto chápeme různé podoby jeho jména, z nichž je nejznámější ta americká: Santa Klaus. V Holandsku mu říkají Sinter Klaas. V některých zemích má podobného kolegu: Vánoční tatínek - Pere Noel ve Francii, Vánoční muž - Weihnachtsmann v severních částech Německa, Děda Koleda v Bulharsku. V Rusku naděluje Děda Mráz, který vznikl ze staříka Mrazíka. V Polsku také naděluje svatý Mikuláš, v Maďarsku, pokud se nemýlím, nosí dárky andílek. Vlivem německých reformátorů, kteří chtěli omezit úctu katolického lidu k Panně Marii a svatým, se u našich sousedů prosadilo, že dárky nosí sám Ježíšek. V Německu mu říkají Dítě Kristus - německy Kristkindl. A tak je tomu i u nás, v Rakousku a na Slovensku. Příběh, který jsme četli, napsal španělský kněz a tam nosí dárky Tři králové už na Štědrý den. Naopak v Itálii je nosí až na svátek Tří králů - na zjevení Páně - latinsky Epiphania Domini a proto se ten, kdo jej rozdává jmenuje Epiphania - zkomoleně Befana a je to žena.

III.) Na závěr úvaha benediktinského mnicha P. Anselma Grüna: Mohli bychom prohlásit, že poslání učitele ve škole je skutkem milosrdenství. Rád by otevřel svým neznalým žákům oči, a to ne proto, aby si osvojili více poznatků z učební látky, nýbrž aby více a lépe viděli. Vyučovat tedy znamená především školit oči, přesto že výuka ubírá na prvním místě cestou slova. Slova jsou jako klíče, které otevírají oči. Slova nezprostředkovávají pouze věcné poznatky, ale dotýkají se člověka a jeho srdce. Otvírají dveře, jimiž může žák vstoupit, aby žasl nad novým světem. Učitel ale stejně tak vyučuje vlastním příkladem - tedy tím, že jsou u něj v souladu slova a skutky. Sám na sobě ukazuje, za čím si stojí a co činí člověka člověkem. Řecký filosof Sokrates proto přirovnával povolání učitele k umění porodní báby. Podobně jako porodní bába pomáhá na svět novému člověku, pomáhá učitel svými otázkami žáku, aby se začal dívat na svět novými očima, a tak se vnitřně obnovoval. Za důležitý úkol církve proto pokládám hlásat křesťanské poselství tak, aby se neznalí znovu učili dívat, aby dokázali hledět novými očima na Ježíšovo milosrdné a láskyplné poselství a aby našli vlastní cestu k životu. Potom totiž objeví i to, že křesťanské učení není pouhou abstraktní naukou, nýbrž cestou k pravému životu, cestou k milosrdnému zacházení se sebou i s druhými.